

Danmark laa adskilt fra hele Europa, men som efter Manges Mening passer meget slet efter det Sammenhæng, Danmark eller i det Mindste en Del deraf har med andre Landsdele af Europa. Jeg vil ikke finde mig i, at der skal være en privilegeret Fædrelandskærlighed hos den ærede Minister, og at vi Andre, naar vi ikke dele hans Betragtning, skulle betragtes, som om vi gjorde Danmark Skam.

Formanden (Krabbe): Det ærede Medlem har i dette Punkt misforstaaet den høit-ærede Confeilspræsident, som ikke gif ud fra en saadan Forudsætning.

Winther: Ja, det er meget muligt, at jeg ikke har saa fuldstændig Ret. Jeg vil nok tro, at den sidste Slutning, jeg drog, har den ærede Minister vist ikke villet gjøre gjældende, og det vilde han jo heller ikke have faaet Lov til her i Thinget; men han udtalte sig med stærke Ytringer om, at han havde det Haab, at der aldrig skulde gjøre sig den Anskuelse gjældende her i Danmark, at Udgifterne til vort Forsvarsvæsen ere unyttige. (Afbrydelse.) Det er ganske rigtigt; det har heller ikke Nogen sagt, og den ærede Confeilspræsidents Udtalelse beror altsaa paa en Misforstaaelse. Jeg veed heller ikke, hvorledes den ærede Minister kan tænke sig, at dette Thing skulde gaa ind paa den Anvendelse af vort Overskud, som han gjør Regning paa, uden at han har meddelt et Ord om, hvorledes Regjeringens Stilling er i den udenrigske Politikk i det Hele taget. Ifjor blev der fra dette Things Side gjort Stridt til at erfare, hvad Regjeringens Mening var i saa Henseende, og det blev da yttret, at den vilde have en stor Indflydelse paa den Maade, hvorpaa man vilde stille sig til et Forslag angaaende Forsvarsvæsenets Fremme. Jeg haaber, at det ærede Thing i Aar vil gjentage det Forsøg, som mislykkedes ifjor, og søge at komme til Klarhed om, hvilken Wei det egentlig er, Regjeringen vil føre os ved disse Befæstningsforslag. Lad os da overveie, om det skulde være rigtigt eller feilagtigt at gaa til saa store Befæstningsudgifter, som her ere paaregnede i det foreliggende Budget. Den ærede Minister sagde før, at man ikke vidste, hvortil Regjeringen vilde anvende Overskuddet; saaledes opfattede jeg i det Mindste Udtalelsen. Selv om Regjeringen ikke har udtalt Noget i saa Henseende, forekommer det mig dog, at de Lovforslag, der ere forelagte, og som jo ville faae deres Indflydelse paa Finantsloven, hvis de blive vedtagne, tyde i høit Grad paa, hvor Overskuddet vil komme til at gaa hen, enten saa Regjeringen har gjort Regning paa at anvende det dertil eller ikke. Nei, jeg tror, at alle vi her i denne Sal ere Fædrelandsvenner, og at det ikke er værd, at Nogen skal tro om sig selv, at han i høiere Grad er i Besiddelse af Fædrelandskærlighed end Nogen

af de øvrige af Folkets valgte Mænd. — Jeg skal ikke indlade mig paa, hvorvidt den ene eller den anden Sammenstilling af Lal, hvorefter den finantsielle Status er fremskillet, er den rigtige. Det gaar med saadanne Lal som med et Kaleidoskop; de samme Lal kunne komme til at give et meget forskjelligt Resultat, ligesom i et Kaleidoskop de samme Gjenstande kunne vise helt forskjellige Figurer. Derimod tror jeg, at Alle ere enige om, at vor finantsielle Stilling er saaledes, at den maa kaldes god. Naar den ærede Minister, som det forekom mig, noget undrede sig over, at man var gaaet ind paa at omtale Reformspørgsmaal, navnlig Skattereformspørgsmaal, forekommer det mig, at der dertil er en nærliggende Grund, som dog maaske ikke er den ærede Minister saa bekendt som os Andre, der have levet i dette Thing i mange Aar. Det har bestandig været gjort gjældende fra Regjeringens Side, at der, naar vi skulde have en Skattereform, maatte være en gunstig finantsiel Stilling, og at man i saadanne Tilfælde ogsaa som Støtte for en Skattereform vilde kunne tale om Indførelsen af en Indkomstskat. Nu er Tiden kommen, hvor det fra alle Sider erkendes, at den finantsielle Tilstand er god, og hvad er da naturligere end at vente, at de Anskuelse, der i saa Henseende have hersket hos tidligere Regjeringer, ogsaa kunne herske hos den nuværende? En Skattereform er imidlertid ikke blot ønskelig paa Grund af den Anskuelse hos Mange her i Thinget, at de indirekte Skatter ere uheldige, men ogsaa paa Grund af den Rilde, hvorfra en saa stor Del af Overskuddet fremkommer. Det blev meget rigtig bemærket af den foregaaende ærede Laler (Fredderissen), at det var bedst, at Befolkningen beholdt saa mange Millioner som muligt i sin Lomme. Han skildrede, hvad Følgen var af hver Million, der gif ud af Folkets Lomme, og jeg tror, han havde Ret deri. I den Tid, hvori vi nu leve, hersker der en udbredt Anskuelse om, at den fattige forfordales af den Rige ved Statens Magt, og naar en saadan Anskuelse er tilstede, ikke blot her i vort Land, men ogsaa andetsteds, hvorfra der kan komme Bølgelag herind, naar Oprøret kommer, forekommer det mig, at det Klogeste, vi nu kunde gjøre, vilde være at borttage Grundlaget for en Bevægelse, der kan blive fjendtlig imod Staten. Man skal skaffe sig Benner ved det urette Mammon; man skal derimod ikke skaffe sig Fjender uden Fornødenhed, men gaa den modsatte Wei, naar der er en let og sikker Maade at gaa den. Nu har vel den ærede Minister gjort nogle Beregninger om, hvor meget de Rige betale af Skatten, hvormeget de fattigere betale, og hvor meget der kan siges at falde som en Kopskat paa enhver Borger i Landet; men den Beregning, er i alt Fald endnu ikke saa bekendt, at den kan øve nogen Indflydelse paa de Betragtninger, der gjøre sig gjældende i de Sag af Samfundet, som jeg